

### Bilag 3.

#### Finansministeriet.

København, den 11. Maj 1946.

I en til Finansministeriet rettet Henvendelse har Præsidenten for Højesteret anmodet om, at Spørgsmaalet om, paa hvilke Vilkaar de ved den nye Tjenestemandslovs Ikrafttræden ansatte Dommere i Højesteret, Landsretterne m. fl. kan oppebære det i Lovforslagets §§ 392 og 393 omhandlede Bestillingstillæg paa henholdsvis 3 600 Kr. og 2 400 Kr., maa blive gjort til Genstand for fornyet Overvejelse, for saa vidt den i Henhold til Tjenestemandslovens § 54, Stk. 9, jfr. Lov Nr. 193 af 20. Maj 1933, gældende særlige Pensionsordning, ifølge hvilken Dommere i de kollegiale Retter ved Afgang med det fyldte 70de Aar som Pension oppebærer den ved Afskedigelsen oppebaarne Embedsindtægt, ikke i Fremtiden kan opretholdes.

Ifølge Lovforslagets § 428 faar de før 1. April 1946 udnævnte Højesteretsdommere, Landsdommere m. fl. ikke Ret til nævnte Bestillingstillæg, medmindre de giver Afkald paa den særlige Pensionsordning og gaar ind under de almindelige for Statens Tjenestemænd gældende Pensionsregler.

Det anføres i Henvendelsen, at Retten til Pensionering efter § 54, Stk. 9, navnlig for de ældre Dommere har en betydelig Værdi i økonomisk Henseende, og at man ved at opstille ommeldte Vilkaar afskærer en stor Del af de paagældende, navnlig Højesteretsdommerne, fra at faa nogen Andel af det foreslaaede Bestillingstillæg, idet den Værdi, der kræves som Vederlag, overstiger Tillæggets økonomiske Værdi.

Paa den saaledes givne Foranledning har Finansministeriet i Statsanstalten for Livsforsikring ladet foretage nogle aktuarmæssige Beregninger af, hvilken Værdi der kan tillægges Retten til at gaa af med fuld Lønning (eksklusive de nye Bestillingstillæg) som Pension ved det fyldte 70de Aar.

Ved Beregningen heraf er man gaaet ud fra, at Udnævnelse til Dommer i Østre Landsret normalt finder Sted i 49—50 Aars Alderen, og at Højesteret ganske overvejende rekruterer af Østre Landsrets Dommere.

Det har herved vist sig, at de Bestillingstillæg, som foreslaas indført, gennemsnitlig for omkring Halvdelen af Beløbenes Vedkommende maa anses for en reel Lønforbedring, idet Erstatningen for Bortfald af den særlige Pensionsret kun kan anslaaes til at udgøre omkring Halvdelen af Bestillingstillæggene.

Under Hensyn hertil maa det efter Finansministeriets Formening anses for rimeligt delvis at imødekomme den modtagne Henvendelse paa den Maade, at Dommere, som vælger at bevare deres hidtidige Adgang til Pensionering efter Reglerne i Tjenestemandslovens § 54, Stk. 9, faar Ret til at oppebære *Halvdelen* af de i §§ 293 og 294 omhandlede Bestillingstillæg eller henholdsvis 1 800 Kr. og 1 200 Kr. aarlig, forudsat at disse Beløb holdes uden for den Embedsindtægt, hvorefter Pensionen efter § 54, Stk. 9, til sin Tid beregnes.

Under Henviisning til foranstaaende skal jeg anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag til Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd: